

SOMOS BÉLA

Az asztapovói állomáson

*Az asztapovói állomáson,
 ki tudja, merre lehet
 a vaskorlát, a kopott pad, a pénztár,
 ki tudhatja, milyen a mennyezet,
 van-e lámpa fönt, vagy ott is sötét van?
 sötét, mint lenn?
 elérhetők-e, s ha igen, hogyan
 a sínek?*

*Az asztapovói vasútállomás
 rozoga lócáján
 üldögél egy szakállas öreg,
 örökké ott van,
 (a menekülése
 kicsikét későre sikeredett,
 alibi volna? a boltíveket
 színező freskó? grafiti talán?)
 az asztapovói állomásfőnök gondja,
 a szabálykönyvben hol találja meg
 a helyzetre utaló példabélyet*

*az öreg nem szól,
 (e személy azonosítása
 a hivatalos szervekre marad)
 enni se kér, inni se,
 csak aludna
 (félkelt, lement többször
 időközben a nap)*

*Az asztapovói vasútállomáson
 téblábol
 most is
 a jöttment öreg*

*ki tudja, honnan, hogy került oda,
 és a vasútállomást
 hogyan találta meg?*

[*Somos Béla versei*]*Vácott*

*Ő tanította meg nekem, mi a jambus
az időmértéket ő Vácott tanulta
nem a püspöki kollégiumba'*

másutt

*Nem voltak nagy ablakok, csak rácsok
voltak műhelyek, ahol dolgozhatott
mikor meglátta a Gamma-logarlécet
ezeket mi csináltuk, mondta,*

Vácott

*Jó társaságban volt, mint az apám
a Csillagban, a szabadság hajnalán
püspökök, bírók, főtisztviselők*

s mindig hajnalban vittek verni egy illetőt

*A jambust, trocheust, daktilust, anapesztust
a sógoromtól, Gézától tanultam
a középiskolában nem figyeltem arra*

a ritmus túró, csak rímekeket faragtam

*Géza eldobta az életet magától
nemrégén Tüskés Tibor emlegette
a lexikonban pár adat pontatlan
róla,*

*de talán nem ez a leg-
fontosabb ma már*